

relmek Moldován Gergelytől. Ez utóbbit előbb Kolozsvárt (1900. márc. 2.), majd Pesten a Népszínházban (1901. nov. 30.) mutatták be.

De nem szabad megfeledkeznünk Bokor Józsefről sem, aki különösen a »Kuruc fufang«-jával (Bem. 1899. dec. 7. Népszínház) történeti levegőjű, kedves és hatásos népszínművet írt. (Ezt a genret eddig »Dobó Katicá«-jával egyedül Tóth Kálmán képviselte.)

Gerő Károlynak is van néhány népszínműve. Ezek között »Túri Borcsa« volt a legjobb, bár cselekvényében több olyan motívum van, amely sehogysem illik a népszínmű keretébe. (Bem. 1883. okt. 3.)

A nyolcvanas évek végén Rátkay László tűnt fel drámai megoldású, értékes »Felhő Klári«-jával (1886. ápr. 12.) és az »Árvalányhaj«-jal (1891. febr. 7.).

Hozzá hasonló erővel, de termékenyebb munkássággal tűnt fel Géczy István, aki a »Gyimesi vadvirág«-gal, majd meg az »Ördög mátkájá«-val a székely népeletet vitte gazdag drámai cselekmény és humoros jelenetek keretében a színpadra. (Többi műveit lásd Géczy címszónál).

Géczy Istvánnal körülbelül le is zárhatjuk a népszínmű vázlatos történetét. Mert az ő művei után a népszínmű — a maga finálészerű kardalaival és néha nagyon is felcifrázott parasztjaival — mint termő műfaj megszűnt. Nem azok ölték meg, akik a népelet ismerete nélkül gyártották a népszínműveket (mert ilyenek is voltak), hanem megölte, illetve megváltoztatta az idő. Megváltozott a népelet, megváltozott a közönség ízlése, meg kellett változnia a népszínműnek is. Ma már csak parasztdráma és paraszt-vígjáték van. A népszínmű csak mint érdekes múzeumi ereklye jelenik meg olykor a színpadon. (Pataki József.)

Népszínpad. Sziklai Kornél téli színháza a Rottenbiller uccában 1909. nov. havában nyílt meg. Ez a színház 1912-ben Grand Guignol nevet vette fel, azonban ez év nov. 10-től ismét N. lett a neve, amikor szintén — mint előzőleg — délutáni előadásokat tartottak benne. 1915. őszétől ez a színház beszüntette üzemét,

miután a helyiség a Projektograph Rt. tulajdonába jutott.

Nessler Viktor, német zeneszerző, sz. 1841. jan. 28-án, Badenheim-ban, Schlettstadt mellett, megh. 1890. máj. 28-án, Strassburgban. Nálunk is színre került operái: »A sákingeni trombitás«, opera 3 felv., előjátékkal, Scheffel Viktor költői elbeszélése nyomán, írta: Bunge Rudolf, ford. Ábrányi Emil. Bem. 1886. nov. 6. M. Kir. Operaház. Híres operája még a »Hamelni patkányfogó«; magyarul nem adták.

Nestroy Nepomuk János, osztrák-német színész és színműíró, sz. 1801. dec. 7-én, Bécsben, megh. 1862. máj. 25-én, Grácban. 1822-ben lépett a színpadra, a bécsi operában, 1823-ban Amsterdamban. 1824-ben Brünbnben, 1826-ban Grácban működött; 1831-ben az An der Wien tagja; 1837. máj. 1-én fellépett mint vendég a pesti német színházban, a »30 év egy korhelynek életéből« c. saját szerzeményű darabjában mint Longinus. 1846. nyarán újra meghívták vendégszereplésre; majd 1854—60. között a bécsi Carltheater igazgatója volt. Több ízben vendégszerepelt Pozsonyban és Pesten. Halála után 300.000 frtot hagyott hátra. 1929. jún. 16-án Bécsben leleplezték a szobrát. Színművei: »Világ vége, vagy enyv, cérna és szíj család«, énekes vj. 3 felv. Ford. Komlóssy Ferenc—Fáncsy Lajos. Zen. szerz. Müller Adolf. Bem. 1836. jan. 15. Debrecen. (Ez a híres »Lumpácius Vagabundus« c. darab. [L. o.] »Földszint és emelet«, énekes boh. Ford. Jakab István. Bem. 1838. jan. 27. Nemzeti Színház.

Neszmélyi Béla, (Dolecsko), zeneszerző. Munkája: »Aranypáva«, beszélő-film-operett 3 felv., 5 képben. Szöv. írta Békeffi László. Verseit Harmath Imre. Bem. 1929. ápr. 20. Városi Színház.

Neszveda Anna, operaénekesnő, sz. 1849. márc. 1-én, Pesten. Atyja N. Ferenc, városi hivatalnok volt. (Megh. 1884. febr. havában, 66 éves korában.) Gyermekkorában a Nemzeti Zenedében tanult, később a színképezdét látogatta, ahonnan a Nemzeti Színházhoz szerződötték, ahol